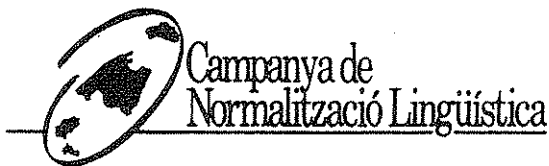

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

V

Palma
1993

Línia Directa

© Aina Moll, A. I. Alomar i Celia Riba, segons l'autoria dels textos

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

I.S.B.N. 84-604-8810-1

XXII

Aclariments sobre unes declaracions

Uns quants amics m'han manifestat la seva sorpresa pel contingut i el to d'unes declaracions meves sobre normalització lingüística del Govern Balear publicades a un diari de Palma el 2 d'octubre, i els he confessat que no me sent identificada amb allò que "dic" en aquella entrevista i que em veig en una posició incòmoda i fins i tot ridícula.

Crec que la importància del tema justifica que doni a tots els lectors de **Línia Directa** les explicacions que els he donat a ells sobre les circumstàncies de l'entrevista i els motius pels quals consider que he estat mal interpretada, i per què no he desmentit aquelles afirmacions ni he demanat al periodista que rectifiqui.

1. Un malentès inicial

La telefonada del periodista m'arribà el dia 1 al Consell de Menorca, entre diverses trucades de la premsa i la ràdio menorquines que s'interessaven per la reunió de les Comissions Insulars (Tècnica i Institucional) que tenien lloc allà aquell dia. Jo no sabia que al Parlament s'hagués tractat el tema de la normalització del Govern Balear i em vaig pensar que les preguntes es referien, com les dels altres, a Menorca. Hi hagué un cert diàleg de sords fins que el malentès quedà aclarit. I es veu que encara no em vaig saber explicar prou bé, ja que han quedat altres malentesos difícils de rectificar.

2. Un malentès sobre les visites a les Conselleries

La introducció de l'entrevista publicada donava a entendre que "les meves visites" a les Conselleries eren iniciativa meua, quan es tracta de **visites del Conseller** de Cultura, Educació i Esports (que és també President de la Comissió Interinstitucional de la Campanya), **acompanyat per mi** com a Coordinadora, per donar informació als membres del Govern i als seus col·laboradors sobre la segona fase de la Campanya i plantejar un nou sistema de col·laboració. La decisió de

fer aquest torn de visites no és meua, ni tan sols del Conseller tot sol: va ser presa pel Govern Balear, en una reunió del Consell. Imaginau-vos la meua incomoditat en veure'm presentada com si en fos protagonista principal.

3. Unes cometes desorientadores

En el text apareixien entre cometes, com si fossin transcripció literal d'afirmacions meves, les paraules que l'entrevistador havia pronunciat en to interrogatiu o com a afirmació de rèplica a unes paraules meves, i que havien rebut com a resposta un **sí**, o un **sí**, **però...**, seguit d'una explicació, en certs casos bastant llarga. Per això resulta difícil negar les manifestacions que se m'atribueixen: escriure a un diari per dir que "jo no he dit que demanaré als Consellers que parlin català", ni que "els Consellers han de donar exemple de normalització", pot ser entès com que "jo dic que no és necessari" que el parlin ni que donin exemple, i aquesta manifestació, venint de la coordinadora de la Campanya, resulta tan criticable o més que l'altra... Ara bé, les afirmacions categòriques, amb al·lusions personals directes, fetes a un mitjà de comunicació per la persona a qui les Institucions han encarregat la coordinació de les seves accions, constitueixen una falta de tacte, i confii que tots els qui em coneixen saben que no corresponen al meu estil.

"Guardau-vos d'un ja està fet", diu un refrany popular. La cosa no té remei i més val no parlar-ne més. Però he volgut fer públiques aquestes explicacions, i completar-les, per evitar noves confusions, amb les següents

Consideracions generals sobre responsabilitats:

1ª. La responsabilitat de dirigir la normalització lingüística de l'Administració de les Illes Balears és del Govern, dels Consells Insulars i dels Ajuntaments, dins els àmbits respectius de competències.

2ª. La Campanya de Normalització Lingüística és fruit d'un Acord Institucional que reuneix a hores d'ara totes les institucions de

l'Administració de les Illes, i el seu òrgan rector és la Comissió Interinstitucional.

3ª. La missió de coordinadora que els signants de l'Acord em confiaren explícitament, no és política, sinó tècnica. No implica cap delegació de competències ni de responsabilitats. Es tracta de proposar, amb els membres de la Comissió Tècnica, els plans d'actuació i, **un cop aprovats per les Institucions**, fer-ne el seguiment.

4ª. Els governants no han de donar compte de les seves actuacions a la coordinadora que ells han designat, sinó al Parlament, en el cas del Govern, i al Ple de les respectives Corporacions.

5ª. La Coordinadora no pot **exigir** res a les autoritats, però li toca **proposar**-los les accions que cal fer perquè es compleixin la normativa legal i els acords presos, **comunicar**-los les mancances detectades i **demanar** solucions. La decisió de la Comissió Interinstitucional, d'iniciar una segona fase de la Campanya per fer-la més efectiva és fruit d'un informe (presentat en nom propi i de la Comissió Tècnica) que n'exposa la necessitat, i el Govern hi ha donat resposta amb el torn de visites a les Conselleries, on hem trobat fins ara la millor disposició a col·laborar.

6ª. Un cop que estigui en marxa aquesta segona fase a les institucions de govern, convocarem novament les altres institucions que s'adheriren a la Campanya: partits polítics, sindicats, col·legis professionals, PIMEM i CAEB, etc., i els demanarem que renovin també el seu compromís. Tal com vaig manifestar explícitament al meu entrevistador, **és ver que els governants han de donar exemple, però després és necessari que els ciutadans el segueixin** (periodistes inclosos, naturalment). - A. M. (4-10-93)